

¹Da aber der Sohn Sauls hörte, daß Abner zu Hebron tot wäre, wurden seine Hände laß, und ganz Israel erschrak.²Es waren aber zwei Männer, Hauptleute der streifenden Rotten unter dem Sohn Sauls; einer hieß Baana, der andere Rechab, Söhne Rimmons, des Beerothiters, aus den Kindern Benjamin. (Denn Beeroth ward auch unter Benjamin gerechnet;³und die Beerothiter waren geflohen gen Gitthaim und wohnten daselbst gastweise bis auf den heutigen Tag.)⁴Auch hatte Jonathan, der Sohn Sauls, einen Sohn, der war lahm an den Füßen, und war fünf Jahre alt, da das Geschrei von Saul und Jonathan aus Jesreel kam und seine Amme ihn aufhob und floh; und indem sie eilte und floh, fiel er und ward hinkend; und er hieß Mephiboseth.⁵So gingen nun hin die Söhne Rimmons, des Beerothiters, Rechab und Baana, und kamen zum Hause Is-Boseths, da der Tag am heißesten war; und er lag auf seinem Lager am Mittag.⁶Und sie kamen ins Haus, Weizen zu holen, und stachen ihn in den Bauch und entrannen.⁷Denn da sie ins Haus kamen, lag er auf seinem Bette in seiner Schlafkammer; und sie stachen ihn tot und hieben ihm den Kopf ab und nahmen seinen Kopf und gingen hin des Weges auf dem Blachfelde die ganze Nacht⁸und brachten das Haupt Is-Boseths zu David gen Hebron und sprachen zum König: Siehe, da ist das Haupt Is-Boseths, Sauls Sohnes, deines Feindes, der nach deiner Seele stand; der HERR hat heute meinen Herrn, den König, gerächt an Saul und an seinem Samen.⁹Da antwortete ihnen David: So wahr der HERR lebt, der meine

¹وَلَمَّا سَمِعَ ابْنُ سَاوُلَ أَنَّ أَبْنَرَ قَدْ مَاتَ فِي حَبْرُونَ
 اَوْتَحَتْ يَدَاهُ، وَارْتَاعَ جَمِيعُ إِسْرَائِيلَ.²وَكَانَ لِابْنِ سَاوُلَ
 رَجُلَانِ رَئِيسَا عَرَاةٍ، اسْمُ الْوَاحِدِ بَعْنَةُ وَاسْمُ الْآخَرِ
 رَكَابُ، ابْنَا رَمُونَ التَّبِيرُوتِيِّ مِنَ بَنِي بَنِيَامِينَ لِأَنَّ بَنِي رَمُونَ
 حُسِبَتْ لِبَنِيَامِينَ.³وَهَرَبَ التَّبِيرُوتِيُّونَ إِلَى جَثَايِمَ وَتَعَرَّبُوا
 هُنَاكَ إِلَى هَذَا الْيَوْمِ.⁴وَكَانَ لِيُونَاتَانَ بْنِ سَاوُلَ ابْنُ
 مَصْرُوبُ الرَّجْلَيْنِ، كَانَ ابْنُ خَمْسِ سِنِينَ عِنْدَ مَجِيءِ
 حَبْرَ سَاوُلَ وَيُونَاتَانَ مِنْ بَرَزَعِيلَ، فَحَمَلَتْهُ مَرْيَمُ
 وَهَرَبَتْ. وَلَمَّا كَانَتْ مُسْرِعَةً لَتَهْرَبَ وَقَعَ وَصَارَ عَرَجَ.
 وَاسْمُهُ مَفْيُوسُوثُ.⁵وَسَارَ ابْنَا رَمُونَ التَّبِيرُوتِيِّ، رَكَابُ
 وَبَعْنَةُ، وَدَخَلَا عِنْدَ حَرِّ النَّهَارِ إِلَى بَيْتِ إِسْبُوسُوثَ وَهُوَ
 نَائِمٌ تَوْمَةَ الطَّهِيْرَةِ.⁶فَدَخَلَا إِلَى وَسَطِ الْبَيْتِ لِيَأْخُذَا
 جَنْطَهُ، وَصَرَبَاهُ فِي بَطْنِهِ. ثُمَّ أَفَلَتَ رَكَابُ وَبَعْنَةُ
 أَحْوَه.⁷فَعِنْدَ دُخُولِهِمَا الْبَيْتَ كَانَ هُوَ مُصْطَلِحاً عَلَى
 سَرِيرِهِ فِي مَخْدَعِ تَوْمِهِ فَصَرَبَاهُ وَقَتَلَاهُ وَقَطَعَا رَأْسَهُ،
 وَأَخَذَا رَأْسَهُ وَسَارَا فِي طَرِيقِ الْعَرَبَةِ اللَّيْلِ كُلَّهُ.⁸وَأَتَيَا
 بِرَأْسِ إِسْبُوسُوثَ إِلَى دَاوُدَ إِلَى حَبْرُونَ، وَقَالَا لِلْمَلِكِ،
 هُوَذَا رَأْسُ إِسْبُوسُوثَ بْنِ سَاوُلَ عَدُوِّكَ الَّذِي كَانَ
 يَطْلُبُ نَفْسَكَ. وَقَدْ أَعْطَى الرَّبُّ لِسَيِّدِي الْمَلِكِ انْتِقَاماً
 فِي هَذَا الْيَوْمِ مِنْ سَاوُلَ وَمِنْ نَسْلِهِ.⁹فَأَجَابَ دَاوُدُ رَكَابَ
 وَبَعْنَةَ أَخَاهُ، ابْنَيْ رَمُونَ التَّبِيرُوتِيِّ، حَيٌّ هُوَ الرَّبُّ الَّذِي
 قَدَى نَفْسِي مِنْ كُلِّ ضَيْقٍ.¹⁰إِنَّ الَّذِي أَحْبَرَنِي قَائِلاً، هُوَذَا
 قَدْ مَاتَ سَاوُلُ وَكَانَ فِي عَيْنِي نَفْسِي كَمَبْسَرٍ قَبِضْتُ
 عَلَيْهِ وَقَتَلْتُهُ فِي صَفْعٍ. ذَلِكَ أَعْطَيْتُهُ بِسَارَةٍ.¹¹فَكَمْ
 بِالْحَرِيِّ إِذَا كَانَ رَجُلَانِ بَاغِيَانِ يَقْتُلَانِ رَجُلًا صَدِيقاً فِي
 بَيْتِهِ عَلَى سَرِيرِهِ. قَالَآنَ أَمَا أَطْلُبُ دَمَهُ مِنْ أَيْدِيكُمْ
 وَأَنْزِعُكُمْ مِنَ الْأَرْضِ.¹²وَأَمَرَ دَاوُدُ الْعِلْمَانَ فَقَتَلُوهُمَا،
 وَقَطَعُوا أَيْدِيَهُمَا وَأَرْجُلَهُمَا وَعَلَّقُوهُمَا عَلَى الْيَرْكَةِ فِي
 حَبْرُونَ. وَأَمَّا رَأْسُ إِسْبُوسُوثَ فَأَخَذُوهُ وَدَفَنُوهُ فِي قَبْرِ
 أَبْنَرَ فِي حَبْرُونَ.

Seele aus aller Trübsal erlöst hat,¹⁰ ich griff den, der mir verkündigte und sprach: Saul ist tot! und meinte, er wäre ein guter Bote, und erwürgte ihn zu Ziklag, dem ich sollte Botenlohn geben.¹¹ Und diese gottlosen Leute haben einen gerechten Mann in seinem Hause auf seinem Lager erwürgt. Ja, sollte ich das Blut nicht fordern von euren Händen und euch von der Erde tun?¹² Und David gebot seinen Jünglingen; die erwürgten sie und hieben ihre Hände und Füße ab und hingen sie auf am Teich zu Hebron. Aber das Haupt Is-Boseths nahmen sie und begruben's in Abners Grab zu Hebron.